

"Все си мисля, че сме нещо повече от поредната шаблонна прогресив дет метъл група..."

Интервю на **Envy** с **Mikael Akerfeldt** от **Opeth**

Какво да (не) очакваме от първото посещение на Opeth в България? Защо няма да чуем песни от предстоящия, десети студийен албум на шведските прогресивни виртуози по време на участието им на "Kavarna Rock Fest 2011"? За чий влияние става дума в "Heritage" и каква е символиката, вплетена във впечатляващата обложка на задаващото се през септември издание на квинтета? Дълъг ли е пътят от скандинавската фолклорна музика през Rainbow до прогресив дет метъла и обратно? И какво се случва със соловия албум на приказливия ни събеседник, както и с очаквания със завиден интерес дебют на съвместния му проект със Steven Wilson? За отговорите на всички тези въпроси даваме думата на основателя, вокалист, китарист и главен творчески двигател в Opeth – маестро Mikael Akerfeldt...

Metal Katehizis: Радвам се да те чуя, Mike! Как си?

Mikael Akerfeldt: Добре съм, благодаря. Преживяхме няколко напрегнати дни, но вече всичко е под контрол. Докато бяхме в Атина, барабанистът ни Martin Axenrot се разболя – вдигна ужасно високо кръвно, получи сърцебиене и едва не припадна. Наложих му се да остане в Гърция под лекарско наблюдение в продължение на цели три дни и се прибра тук, в Швеция, едва днес.

Надявам се, че вече е добре?

Да, напълно – убедих се със собствените си очи. Посрещнах го на летището, откарах го у тях, по пътя му напазарувах малко храна и го оставих да почива. Мисля, че просто се беше обезводнил – и от жегата, и от изтощението вследствие на дивите купони, на които се бяхме отдали в последно време... Вече е съвсем добре.

Чудесно, нека тогава да караме по същество, тъй като времето ни е ограничено. На 16 юли най-сетне ще ви видим на живо в България. Какво да очакваме от концерта ви, най-общо казано?

Зависи колко време ни отпуснат за свирене. Честно казано, така и не намерих време да проверя за какво точно става дума – принципно избягвам да гледам графициите и предпочитам да си върша работата ден за ден.

Става въпрос за ежегоден тридневен фестивал, наречен "Kavarna Rock Fest". Вие ще бъдете хедлайнъри през втората вечер.

О, разбирам... Е, щом ще бъдем хедлайнъри, значи ще имаме време да представим пълния си сетлист, който възлиза на около час и половина. На досегашните ни фестивални участия от началото на лятото изпълняваме по-кратка програма, но въпреки това публиката я приема повече от добре, което може само да ме радва – още повече, че не сме включили нови песни, за да не се появят в YouTube... Като цяло, свирим песни, които лично ние харесваме много, плюс още няколко, за които предполагахме, че феновете искат да чуят. Отделно от това се наложи да подберем все такива парчета, които звучат добре със стила на свирене на новия ни клавирист, Joakim Svalberg.

Леко разочаровашо е, че няма да чуем нищо от "Heritage"...

Разбирам те прекрасно. За мен също е разочаровашо, но не искаме да рискуваме. Ако на някой концерт сгафим, не изсвирим съответната нова песен както трябва и някой запише изпълнението ни със скапания си мобилен телефон и качи записа в YouTube, хората ще си изградят крайно погрешно впечатление за албума още преди да са го чули. Искам "Heritage" да бъде изслушан в обстановката, която заслужава – през нормални тонколони или слушалки и с кристално качество, а не от аматорски клип в YouTube с трепереща картина и шумове.

В случая и аз те разбирам прекрасно, но се надявам да не възразяваш да поговорим по-обстойно за албума.

Ни най-малко – с удоволствие ще ти кажа всичко, което те интересува.

Да започнем с пилотния сингъл от "Heritage" – "The Devil's Orchard". Кога ще го издадете?

Не знам, ха-ха-ха! Винаги съм бил скаран с датите и нито ги помня, нито им обръщам внимание. Знам само, че самият албум ще се появи около 20 септември, но нямам представа кога издателите ни ("Roadrunner Records"; за България – "Орфей Мюзик") ще решат да пуснат сингъла.

"The Devil's Orchard" свързана ли е по някакъв начин с обложката на "Heritage"? Питам, защото изображението на нея спокойно би могло да мине за "Овощната градина на Дявола"...

За картината на обложката си прав, но въпреки това не бих казал, че нито тази, нито която и да е друга от песните в албума е основна, представителна или нещо подобно – абсолютно

равнопоставени са. Що се отнася до изображението, главната му цел е по-скоро да покаже настоящето, миналото и бъдещето на Opeth.

Все още не съм успял да разгадая всички елементи напълно, но това със сигурност е най-интересната обложка в цялата ви дискография.

Ха-ха-ха, радвам се да го чуя!

Мисля го напълно сериозно – изключително богата и детайлна е, като се започне от ябълковото дърво, чиито корени слизат в ада, мине се през падащия от клоните плод под формата на главата на вече бившия ви клавирист Per Wiberg и се стигне до безкрайната върволица от хора, горящия в далечината град, купчината черепи... Какво символизируют всички тези неща?

От една страна, действително е леко засукано, но всъщност е много просто. Дървото е Opeth, а плодовете сме ние, музикантите от актуалния състав на групата. Корените, спускащи се в ада, символизируют далечното ни миналото, когато свирехме екстремен метъл. Падащата глава на Per е ясна – той ни напусна през април, но вече бе записал партиите си за песните в албума и нямаше как да не го включим в обложката по един или друг начин... На един от клоните на дървото се вижда и разцъфващ цвят, който много скоро ще се превърне в плод – това е заместникът на Per. На земята пък има купчина черепи – това са бившите членове на Opeth. На небето греят девет звезди и едно слънце, символизиращи албумите ни. Обхватият от пламъци град олицетворява упадък на съвременното общество, а с върволицата от устремени към дървото хора искаме да покажем как всеки иска да се докосне до нас, хе-хе...

Не ти липсва самочувствие... и с пълно право. Ами заглавието – "Heritage"? За чие "наследство" става въпрос?

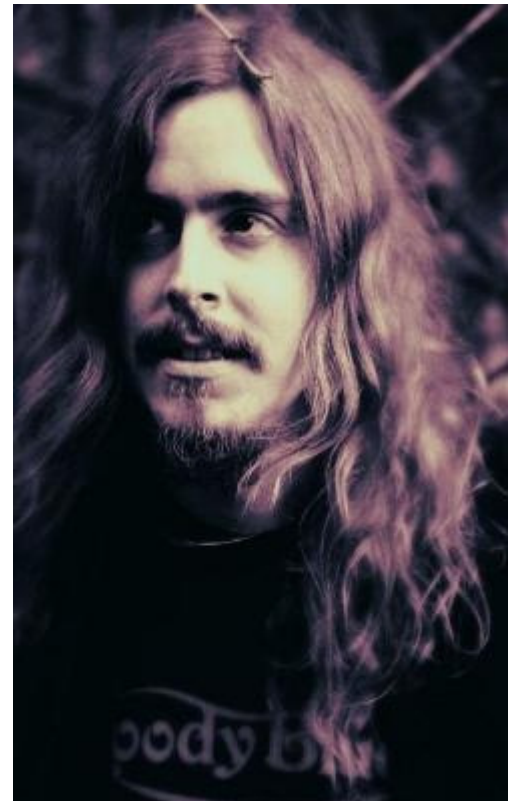
За музикалното наследство. Имам предвид и традиционната шведска народна музика, от която черпихме доста вдъхновение за този албум, и хард рок групите от 70-те, с които израснахме, и метъл бандите от 80-те и началото на 90-те години. Бих казал, че в "Heritage" обединихме всички, наистина всички наши влияния от миналото. Уви, не мога да кажа същото и за настоящето – опасявам се, че няма нито една съвременна група, която да ме вдъхновява... И това е, в общи линии – заглавието на албума символизира влиянията на Opeth, нищо повече. В самата музика също се опитахме да отдадем почит на всички онези групи, музиканти и композитори, които са ни вдъхновявали през годините, но същевременно се постаряхме да не звучим ретро, а адекватно за времето си.

Доколкото знам, в албума няма никакви дет метъл резове, а само чисти вокали, нали?

Така е, да.

Това означава ли, че "Heritage" звучи донякъде в духа на "Damnation" (2003)?

Не, не бих казал. Сигурно има повече общо с "Damnation", отколкото примерно с дебюта ни "Orchid" (1995), но единственото нещо, което действително свързва "Heritage" и "Damnation", е чистото пеене, макар че и то е различно – този път се опитах да звуча по-живо и рокаджийски, ако ме разбираш... Същото важи и за цялостно звучене на песните – искахме музиката да е истинска, а не да разчитаме на студийни фокуси, постпродукция и прочее хитрини, от които страдат болшинството метъл издания напоследък. В "Heritage" барабаните си звучат като истински барабани, работихме с възможно най-качествени микрофони, почти няма допълнителна обработка на звука и смея да твърдя, че и всички в групата си свършиха работата перфектно.

Явно етикетът "прогресив дет метъл", който повечето журналисти ви лепват с такава охота, вече е по-неудачен от когато и да било преди...

За новия ни албум е категорично неудачен, въпреки че в миналото сме залитали и към споменатия от теб стил, макар и не генерално... С изключение на "Damnation", разбира се. Първите две песни от "Watershed" (2008), например, спокойно биха могли да минат за прогресив дет метъл, но в същия албум имаме и композиции като "Burden", които изобщо не са метъл. С други думи, всичко зависи от това, дали съответният журналист иска да улесни работата си, вкарвайки цялата музика на дадена група под общ знаменател. Все си мисля, че в действителност сме нещо повече от поредната шаблонна прогресив дет метъл група...

Не бих си и помислил да споря по този въпрос... И все пак, ако самият ти трябваше да влезеш в ролята на журналист и да опишеш музиката в "Heritage", как би се изразил?

Знам ли... Може би прогресив рок, макар в албума да има и пасажи с музика, каквато не съм слушал никога през живота си. Да, съзнавам, че звуча прекалено самоуверено, но наистина не мога да открия аналог в песните на която и да е друга група. Честно казано, не бих могъл да свържа "Heritage" и с което и да било от собствените ни издания, макар същевременно да е с непогрешимо Opeeth-звучене... Изобщо, радвам се, че в този албум приличаме само и единствено на себе си, но не бих могъл да пренебрегна и факта, че включихме и какви ли не влияния в музиката – и от шведския фолклор, и от джаза, и от прогресив и хард рока на 70-те... Например Rainbow. В една от песните в диска дори отдавам почит на Ronnie Dio. Не искам да издавам коя е, но мисля, че ще я познаете лесно, тъй като донякъде звучи като забравена стара песен на Rainbow... Като изключим факта, че не мога да пея добре като Dio, хе-хе...

Наистина нямам търпение да чуя какво чудо сте сътворили в "Heritage"... А какво стана със соловия ти албум? Още преди година и половина излезе информация, че подготвяш самостоятелно акустично издание.

Нищо не се получи и спрях да мисля за този проект. Бях твърде зает със съвместния си албум със Steven Wilson от Porcupine Tree и с работата по "Heritage", така че предпочетох да ги изпирам като хората, а не да ги претупвам за сметка на някакъв лично мой каприз. Вярно е, че написах една солова песен, но стана отвратителна и заряхах всичко. От друга страна, в почти всяко интервю, което давам напоследък, неизменно ми се задава въпроса за този мой самостоятелен албум, така че явно има интерес към него, което ме изненадва. Може би няма да е лошо в един момент да помисля по-сериозно по темата, но едва ли ще е скоро... През последната година бях погълнат до такава степен от работата си по музиката на Opeeth и от проекта със Steven, че сега бих искал да се отдам изцяло на представянето и рекламирането им и едва след това да се занимавам с нещо друго.

Би ли споделил някоя и друга подробност и за съвместния си проект със Steven Wilson? Избрахте ли му вече име?

Още не, но всичко друго е готово – музика, текстове, аранжimenti... Дори и записите са приключени, поне от моя гледна точка. Мисля, че крайният резултат, с който разполагаме за момента, звучи убийствено, но Steven е прекалено голям перфекционист и непрекъснато открива нови и нови неща, които би могъл да подобри... Последното, което ми спомена, бе, че иска да махне някои от синтезаторните звуци и да ги презапише с истински инструменти, така че не бих могъл да кажа кога всичко ще е окончателно готово, въпреки че лично според мен парчетата звучат страхотно и в сегашния си вид. Междувременно се оглеждаме и за подходящ издател и се надяваме да изкараме албума през първата половина на следващата година.

А как звучи музиката в песните ви – като своеобразна кръстоска между Opeeth и Porcupine Tree или е нещо коренно различно?

Как да ти кажа... Леко напомня на Porcupine Tree в моментите, в които пее Steven, и на Opeeth – когато пея аз, но като цяло няма много общо с музиката нито на едната, нито на другата група. По-скоро бих го оприличил на електроника от 70-те години, но не от типа на Kraftwerk, а доста по-земна... Знам, че казано по този начин звучи тъпо и скучно, но в момента не ми идва друго на ум. Страхно интересно е, повярвай ми, но просто трябва да го чуеш и да прецениш сам за себе си..